

Bomen over bomen

Al wandelend in Duin en Kruidberg vind ik onder de beuken, aan het begin van het Cremerpad, driehoekige beukenootjes. Vroeger maakten ze van de geroosterde nootjes kletsoppen. Die gedachte brengt mij terug naar een herinnering die ik als kind had: de geur van aarde en het zoeken naar bladeren en vruchten die soms in het voorjaar nog te vinden waren. De bast van de beuk waar ik voor sta heeft een grauw-groengrijze kleur en voelt glad aan met zachte rimpels die vooral naar beneden toe dikker worden. Sommige mensen vergelijken die rimpels met afgezakte sokken. Even verderop, nadat ik het Brederodepad ben ingeslagen, word ik afgeleid door de roep van de grote bonte specht. Ik kijk omhoog en zie links

bovenop het duin een gigantische beuk. Terwijl ik letterlijk en figuurlijk opkijk naar deze reus begrijp ik waarom een beuk de Keizer van het (binnenduin)bos wordt genoemd. Maar het meest indrukwekkende kenmerk van deze beuk is zijn formidabele wortelstelsel die zich deels breed boven de grond uitstrekt. Die wortels halen meer dan 400 liter water per dag uit de grond met behulp van de fijne haarwortels van speciale paddenstoelen (mycorrhiza) die hiervoor voedsel terug krijgen. Dank zij hun samenwerking kunnen zij beiden overleven.

Tekst en foto: Berna van Baarsen, IVN Zuid-Kennemerland

